

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2156/2023
21.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Зечевић, адвокат из ..., против тужене Установе социјалне заштите Геронтолошки центар „Нови Сад“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Ненад Зечевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3708/2022 од 19.01.2023. године, у седници већа одржаној 21.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3708/2022 од 19.01.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2415/21 од 25.05.2022. године, обавезана је тужена да исплати тужилци на име накнаде трошкова за исхрану у току рада, за период од 01.08.2019. године до 30.06.2021. године, износ од 73.429,75 динара, у појединачним износима, са затезном каматом на сваки месечни износ наведеног периода од доспелости, на име регреса за коришћење годишњег одмора за исти период износ од 52.240,11 динара, у појединачним износима, са затезном каматом на сваки месечни износ наведеног периода од доспелости, и обавезана тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3708/2022 од 19.01.2023. године, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду П1 2415/21 од 25.05.2022. године тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да, за период од 01.08.2019. године до 30.06.2021. године, исплати тужилци на име трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора појединачно одређене износе, са законском затезном каматом и трошковима поступка ближе одређено у изреци.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију као посебну због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 403. став 2. тачка 2., а у вези са чланом 408. Закона парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је у спорном периоду била у радном односу код тужене на пословима ..., са коефицијентом радног места 7,40. Тужили је плата обрачуната на основу Закона о платама у државним органима и јавним службама и на основу Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама, множењем коефицијента радног места и прописане основице за обрачун плате, након чега је тужена у спорном периоду целокупну обрачунату плату са накнадама упоређивала са минималном зарадом и вршила допуну до минималне зараде, тако да је тужили у спорном периоду исплаћена минимална зарада. Вештачењем је утврђена висина тражених накнада на име исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора прихватањем параметара из упоредно важећих колективних уговора у Републици Србији.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиле, јер је закључио да у исплаћеној минималној заради тужиле нису садржане предметне накнаде.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду, тако што је одбио тужбени захтев тужиле за исплату наведених накнада, јер је закључио да је кроз примену коефицијента јасно дефинисаног наведеном Уредбом, донетом на основу закона, у исти урачуната накнада за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора.

Неосновано се ревизијом указује да се наведени закључак другостепеног суда заснива на погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 2. став 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 95/18 – аутентично тумачење), прописано је да се његове одредбе примењују и на запослене у државним органима, органима територијалне аутономије и локалне самоуправе и јавним службама, ако законом није друкчије одређено.

Чланом 1. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 34/01 ... 21/16 и др.), између осталог, прописано је да се овим законом уређује начин утврђивања плата, додатака, накнада и осталих примања запослених у јавним службама које се финансирају из буџета Републике, Аутономне покрајне и јединице локалне самоуправе, а чланом 4. став 2. наведеног закона, прописано је да коефицијент за обрачун плате садржи и додатак на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора.

Одредбом члана 57. ПКУ за социјалну заштиту у Републици Србији („Службени гласник РС“, бр.29/19 и 60/20), прописано је да се плате запосленог утврђују законом и овим уговором, док су одредбом члана 65. регулисани основи за накнаду трошкова, међу којима није предвиђена накнада трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора.

Према томе, како се на тужену установу социјалне заштите примењују прописи о јавним службама, то се по оцени Врховног суда на зараде и друга примања запослених код тужене примењује Закон о платама у државним органима и јавним службама.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, у контексту наведених одредби закона, Врховни суд налази да је тужиљи износ накнаде за исхрану у току рада и регреса садржан у коефицијенту према коме је тужиљи исплаћивана плата, у складу са чланом 4. Закона о платама у државним органима и јавним службама, због чега нема право на накнаду коју потражује постављеним тужбеним захтевом, а како је то правилно закључио и другостепени суд.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као изреци.

Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију, применом члана 154. став 1. ЗПП, јер нису били потребни у ревизијском поступку.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић